

vybral (dne 14. ledna 1931) a si ponechal, neboť tím nastoupily vybrané peníze na místo vkladní knížky. Tímto svým počínáním nemohl žalovaný zhoršiti právní postavení žalobce, jenž se také domáhal na žalovaném především vrácení vkladní knížky a teprve po případě zaplacení peněz, na něž vkladní knížka zněla.

Čís. 12192.

Vymáhající věřitel má podle § 145 ex. ř. právo žádati, by byl vyzván k předložení dražebních podmínek.

Proti usnesení, jímž byl z tohoto práva vyloučen, jest jeho rekurs přípustný.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1932, R I 930/32.)

K návrhu banky U. byla povolena exekuce vnucenou dražbou $\frac{2}{3}$ podílů na nemovitostech vl. čís. 3018, 3337, 3539 a 3992 patřících dlužníkům. K tomuto dražebnímu řízení přistoupil správce konkursní podstaty v konkursu dlužníků. Kromě toho byla povolena k návrhu konkursního správce exekuce vnucenou dražbou celých nemovitostí ve vl. čís. 3588 příslušejících dlužníkům každému jednou polovicí. **Exekuční soud** uložil správci úpadekové podstaty dlužníků, by předložil dražební podmínky. **Rekursní soud** změnil k rekursu vymáhající věřitelky banky U. napadené usnesení v ten rozum, že jest uložiti vymáhající věřitelce bance U., by předložila dražební podmínky. **Důvody:** Správce úpadekové podstaty dlužníků přistoupil k dražebnímu řízení zahájenému bankou U., má proto podle § 121, druhý odstavec, konk. řádu postavení vymáhajícího věřitele. O přístupu správce podstaty k dražebnímu řízení zahájenému proti dlužníku platí § 139 ex. ř. Jest tudíž k předložení dražebních podmínek vyzvati jen prvního vymáhajícího věřitele, k jehož návrhu bylo zahájeno dražební řízení, třeba více věřitelů přistoupilo k dražebnímu řízení. A v souzeném případě jest prvním vymáhajícím věřitelem rekurentka.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu správce úpadekové podstaty a změnil napadené usnesení v ten rozum, že bude zníti: 1. rekurs banky U., pokud směřoval proti tomu, že správce konkursní podstaty dlužníků byl vyzván, by předložil dražební podmínky o vnucené dražbě $\frac{2}{3}$ nemovitostí vl. č. 3018, 3337, 3539 a 3992 a celé vl. č. 3588, náležejících dlužníkům, se odmítá; 2. banku U. jest vedle správce konkursní podstaty vyzvati, by předložila dražební podmínky o dražbě $\frac{2}{3}$ nemovitostí vl. č. 3018, 3337, 3539 a 3992, náležejících dlužníkům.

Důvody:

V souzeném případě byla k návrhu vymáhající věřitelky banky U. povolena exekuce vnucenou dražbou $\frac{2}{3}$ podílů na nemovitostech vl. č. 3018, 3337, 3539 a 3992 patřících dlužníkům a konkursní správce přistoupil k dražebnímu řízení o těchto nemovitostech. Kromě toho byla povolena k návrhu konkursního správce exekuce vnucenou dražbou ce-

lých nemovitostí ve vl. č. 3588 dlužníkům každému jednou polovicí patřících. Jsou tedy vymáhajícími věřiteli i banka U., i konkursní správce, a to banka U., pokud jde o $\frac{2}{3}$ podílů na nemovitostech vl. č. 3018, 3337, 3539 a 3992, patřících dlužníkům, a konkursní správce, pokud jde o tyto podíly, a mimo to ohledně celých nemovitostí vl. č. 3588. Když tedy exekuční soud vyzval konkursního správce, by předložil dražební podmínky stran všech nemovitostí do dražby daných, není proti tomuto vyzvání podle § 239 čís. 4 ex. ř. rekurs přípustný a byl proto změnou napadeného usnesení odmítnut rekurs banky U., pokud směřoval proti tomu, že Dr. J. byl jako správce konkursní podstaty vyzván, aby předložil dražební podmínky. Banka U. má však podle § 145 ex. ř. jako první vymáhající věřitelka též právo žádati, by byla vyzvána k předložení dražebních podmínek o $\frac{2}{3}$ podílech na nemovitostech vl. č. 3018, 3337, 3539, 3992, náležejících dlužníkům, stran kterých jest vymáhající věřitelkou. Její rekurs proti usnesení soudu první stolice, pokud jím z tohoto práva byla vyloučena, je přípustný a, jak uvedeno, i důvodný. Budou-li takto o oněch nemovitostech soudu předloženy dva návrhy, jež obsahují podmínky odchylné se od zákona, ustanoví soud při roku k ustanovení dražebních podmínek (§ 162 ex. ř.) dražební podmínky na základě obou návrhů (min. nař. ze dne 3. prosince 1897 čís. 25.801, Věstník čís. 44).

Čís. 12193.

Poznámku hypotekární žaloby nelze povolit v pořadí poznámky žaloby povolené soudem, u něhož byla původně žaloba podána, avšak pro nepřislušnost odmítnuta. Ustanovení § 232 c. ř. s. v doslovu zákona ze dne 19. ledna 1928, čís. 23 sb. z. a n. nelze tu použítí.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1932, R I 1019/32.)

Okresní soud civilní pro Prahu - Jih povolil poznámku hypotekární žaloby v pořadí poznámky této žaloby povolené krajským soudem civilním v Praze. Rekursní soud vyhověl rekursu žalované potud, že zamítl návrh žalobce, by knihovní poznámka byla povolena v pořadí poznámky povolené krajským soudem civilním v Praze. Důvody: Žaloba Ck VIII 317/31, jež se obsahově kryje s nynější žalobou, byla usnesením krajského soudu civilního v Praze ze dne 13. dubna 1932 právoplatně odmítnuta z důvodu, že jde o spor náležející do výlučné příslušnosti okresního soudu podle ustanovení § 49 odst. 5 j. n. Tím odpadl důvod, aby poznámka ta, jež má povahu prozatímního opatření (čl. XIII uvoz. zák. k ex. ř.) mohla býti nadále považována za oprávněnou. Žaloba podaná pak u příslušného soudu jest žalobou úplně novou a v důsledku toho i poznámka povolená nyní příslušným procesním soudem byla poznámkou zcela odlišnou od poznámky povolené krajským soudem civilním v Praze. Podle všeobecných zásad knihovního zákona nebylo tu tudíž vůbec důvodu, by nynější poznámka byla zapsána v pořadí poznámky povolené krajským soudem civilním. Poukaz žalující strany na ustanovení § 232 c.